

Sygn. akt *IV U 39/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27/11/2018 r. znak (...)

***I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 27/11/2018 r ,
znak: (...) w ten sposób, że przyznaje A. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy
poczynając od dnia***

***1 października 2018r na okres lat dwóch oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za
nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji***

***II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz A. F. kwotę 180 złotych /
słownie : sto osiemdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

Sygn. akt IV U 39/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13.VI. 2019 r.

Decyzją z dnia 27.11.2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił A. F. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres. Na uzasadnienie decyzji wskazano, że wnioskodawczyni nie została uznana za częściowo niezdolną do pracy .

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożyła A. F. podnosząc , że jest nadal częściowo niezdolna do pracy.

W odpowiedzi na odwołani Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. F. urodziła się (...) Do 30.IX. 2018 r. wnioskodawczyni posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy . W dniu 26.01.2018 r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest częściowo niezdolna do pracy . W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał zaskarżoną decyzję .

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni w szczególności czy jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy, oraz czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychologa, psychiatry i neurologa.

Biegły neurolog rozpoznał u wnioskodawczyni : padaczkę i zaopiniował ,iż jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy przez okres dwóch lat / k. 12-15/.

Biegli z zakresu psychologii i psychiatrii rozpoznali u wnioskodawczyni organiczne zaburzenia nastroju , osiowe objawy depresyjne , ryzyko wystąpienia uszkodzeń organicznych w obrębie (...) i zaopiniowali ,że wnioskodawczyni jest nadal częściowo niezdolna do pracy na okres lat dwóch od daty złożenia wniosku .Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia od czasu badania w dniu 11.IX.2015r / k. 20-26/.

Zastrzeżenia do tych opinii wniósł organ rentowy , stwierdzając ,że w świetle orzeczenia lekarzy konsultantów ZUS opinie sporządzone nie zasługują na aprobatę i wniósł o opinię biegłego specjalisty medycyny pracy / k. 79.

Sąd ustalił przedmiotowy stan faktyczny w oparciu o przytoczone powyżej dowody. Opinie biegłych specjalistów są jasne, pełne, sporządzone przez osoby uprawnione i posiadające odpowiednie kwalifikacje do ich wydania. Przedmiotowe opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji medycznej. Sąd w całości podziela sformułowane w nich wnioski.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołująca zaskarżyła decyzję organu rentowego z dnia 27.XI.2018 r. podnosząc, że powinno jej być przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, jest zatem ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia warunki do przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nadal i w tym też kierunku Sąd prowadził postępowanie dowodowe.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy na ogólnie dostępnym rynku pracy .

Zgodnie z treścią art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd

opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy oraz czasookresu jej powstania.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzono dowody z opinii biegłych sądowych, celem weryfikacji stanowiska lekarza orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych neurologa , psychiatry i psychologa prowadzi do wniosku, że stanowisko zarówno lekarza orzecznika jak i Komisji Lekarskiej jest nieprawidłowe. Zarówno lekarz orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS stwierdzili, że wnioskodawczyni nie jest częściowo niezdolna do pracy. Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z opiniami wszystkich biegłych sądowych A. F. została uznana za nadal okresowo częściowo niezdolna do pracy po 30.IX.2018r. Biegli w swoich opiniach szczegółowo wskazali przyczyny uzasadniające uznanie wnioskodawczyni za nadal częściowo niezdolną do pracy, wskazując, iż przedmiotowa niezdolność jest uzasadniona stanem zdrowia wnioskodawczyni związanym z padaczką i schorzeniami psychicznymi . W tym stanie rzeczy stanowisko organu rentowego jest niezasadne, a wydana decyzja nieprawidłowa. W związku z powyższym przedmiotową decyzję należało zmienić i przyznać wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poczynając od dnia 1 .X. 2018 r. na okres 2 lat.

Zarzuty organu rentowego do opinii biegłych Sąd uznał za nieuzasadnione. Biegli w sposób przekonywujący ocenili stan zdrowia wnioskodawczyni w aspekcie jej niezdolności do pracy .Tym samym wniosek o dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny pracy Sąd uznał za zbędny .

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Stosownie do przepisu art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270), Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, gdyż dopiero w postępowaniu sądowym opinie biegłych specjalistów w zakresie neurologii , psychologii i psychiatrii przesądziły o tym, czy wnioskodawczyni jest nadal częściowo niezdolna do pracy.